

חק לישראל – פרשת ויקרא ליל שישי

תורה – ויקרא פרק ב'

(י) וְהִנּוּתְרַת מִן הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה: (י) וְהִנּוּתְרַת מִן הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה: (י) וְדֹאשְׁתָּאָר מִן מִנְחָתָא לְאַהֲרֹן וּלְבָנָוְהִי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁין מִקְרָבְנָא קָדְשִׁין:

(יא) כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֲמִץ כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבֶשׂ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה: (יא) כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֲמִץ כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבֶשׂ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה: (יא) כָּל מִנְחָתָא דִּי תִקְרְבוּן קָדָם יי לֹא תַתְעִיבִיד חֲמִיעַ אֲרִי כָל חֲמִיר וְכָל דְּבֶשׂ לֹא תִסְקוּן מִגִּיחַ קְרָבְנָא קָדָם יי:

(יב) קָרְבַּן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אִתֶּם לַיהוָה וְאֵל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרִיחַ נִיחַח: (יב) קָרְבַּן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אִתֶּם לַיהוָה וְאֵל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרִיחַ נִיחַח: (יב) קָרְבַּן קְדָמִי תִקְרְבוּן יִתְהוּן קָדָם יי וְלִמְדַבְּחָא לֹא יִתְסָקוּן לְאַתְקַבְּלָא בְרַעְוָא:

(יג) וְכָל קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלֶח תִּמְלֹח וְלֹא תִשְׁבִּית מֶלֶח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קְרָבְנְךָ תִקְרִיב מֶלֶח: (יג) וְכָל קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלֶח תִּמְלֹח וְלֹא תִשְׁבִּית מֶלֶח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קְרָבְנְךָ תִקְרִיב מֶלֶח: (יג) וְכָל קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלֶח תִּמְלֹח וְלֹא תִבְשַׁל מֶלֶח קָדָם אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קְרָבְנְךָ תִקְרִיב מֶלֶח:

(יד) וְאִם תִּקְרִיב מִנְחָת בַּכּוֹרִים לַיהוָה אָבִיב קְלוּי בָּאֵשׁ גֵּרֶשׁ בְּרֹמֶל תִּקְרִיב אֵת מִנְחָת בַּכּוֹרִיךָ: (יד) וְאִם תִּקְרִיב מִנְחָת בַּכּוֹרִים לַיהוָה אָבִיב קְלוּי בָּאֵשׁ גֵּרֶשׁ בְּרֹמֶל תִּקְרִיב אֵת מִנְחָת בַּכּוֹרִיךָ: (יד) וְאִם תִּקְרִיב מִנְחָת בַּכּוֹרִין קָדָם יי אָבִיב קְלוּי בְּנֹר פִּירוּכִין וְכִיכּוּן תִּקְרִיב יִתְ מִנְחָת בַּכּוֹרִיךָ:

(טו) וְנִתְתָּ עֲלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמְתָּ עֲלֶיהָ לְבִנְהָ מִנְחָה הוּא: (טו) וְנִתְתָּ עֲלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמְתָּ עֲלֶיהָ לְבִנְהָ מִנְחָה הוּא: (טו) וְנִתְתָּן עֲלֶיהָ מִשְׁחָא וְתִשׁוּי עֲלֶיהָ לְבוֹנְתָא מִנְחָתָא הִיא:

(טז) וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֵת אֲזִכְרֹתָהּ מִגֵּרֶשָׁה וּמִשְׁמֵנָה עַל כָּל לְבִנְתָּהּ אִשָּׁה לַיהוָה: (טז) וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֵת אֲזִכְרֹתָהּ מִגֵּרֶשָׁה וּמִשְׁמֵנָה עַל כָּל לְבִנְתָּהּ אִשָּׁה לַיהוָה: (טז) וְיִסַּק בְּהֵנָא יִתְ אֲזִכְרֹתָהּ מִפְּרוּכָה וּמִמִּשְׁחָה עַל כָּל לְבוֹנְתָהּ קְרָבְנָא קָדָם יי:

ג (א) וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קְרָבְנּוּ אִם מִן הַבֶּקֶר הוּא מִקְרִיב אִם זָכַר אִם נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבּוּ לְפָנַי יְהוָה: (א) וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קְרָבְנּוּ אִם מִן הַבֶּקֶר הוּא מִקְרִיב אִם זָכַר אִם נִקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבּוּ לְפָנַי יְהוָה: (א) וְאִם נִכְסַת קֹדֶשִׁיא קְרָבְנִיָּה אִם מִן תּוֹרֵי הוּא מִקְרִיב אִם דְּכַר אִם נִקְבָּא שְׁלִים יִקְרִיבִיָּה קָדָם יי:

(ב) וְסִמּוֹ יָדוּ עַל רֹאשׁ קְרָבְנּוּ וּשְׁחָטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֵת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: (ב) וְסִמּוֹ יָדוּ עַל רֹאשׁ קְרָבְנּוּ וּשְׁחָטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֵת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: (ב) וְיִסְמּוּן יָדֵיהָ עַל רִישׁ קְרָבְנִיָּה וְיִכְסְנִיָּה בְּתַרְעַ מִשְׁכוּן זִמְנָא וְיִזְרְקוּן בְּנֵי אֹהֲרֹן כְּהֵנָא יִתְ דִּמָּא עַל מִדְּבָחָא סְחוּר סְחוּר:

(ג) וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה אֵת הַחֶלֶב הַמְכַסֶּה אֵת הַקָּרֶב וְאֵת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֶב: (ג) וְהִקְרִיב מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה אֵת הַחֶלֶב הַמְכַסֶּה אֵת הַקָּרֶב וְאֵת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֶב וְאֵת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֶב: (ג) וְיִקְרִיב מִנְכַסַּת קֹדֶשִׁיא קְרָבְנָא קָדָם יי יִתְ תִרְבָּא דְחִפִּי יִתְ גָּזָא וְיִתְ כָּל תִּרְבָּא דִּי עַל גָּזָא:

(ד) וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּפָלִית וְאֵת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֶהּן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים וְאֵת הִיתְרָת עַל הַכְּפָד עַל הַכְּפָלִית יִסִּירְנָה: (ד) וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּפָלִית וְאֵת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֶהּן אֲשֶׁר עַל

חק לישראל – פרשת ויקרא ליל שישי

הפסלים ואת היתרת על הכבד על הפליות יסירנה: (ה) וית תרתין פלון וית תרבא די עליהו די על גסטיא וית חצרא דעל כבדא על פליתא יעדנה:

(ה) והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה: (ה) והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה: (ה) ויסקון יתיה בני אהרן למדבחה על עלתא די על אעיא די על אשתא קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי:

(ו) ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: (ו) ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו: (ו) ואם מן ענא קרבניה לנכסת קודשיא קדם יי דכר או נקבא שלים יקרבניה:

(ז) אם פשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: (ז) אם פשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: (ז) אם אימר הוא מקרב ית קרבניה ויקריב יתיה קדם יי:

(ח) וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: (ח) וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: (ח) ויסמוך ית ידיה על ריש קרבניה ויפוס יתיה קדם משכו זמנא וזרקו בני אהרן ית דמיה על מדבחה סחור סחור:

(ט) והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: (ט) והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: (ט) ויקרב מנכסת קודשיא קרבנא קדם יי תרביה אליתא שלימתא לקבל שזרתא יעדנה וית תרבא דחפי ית גנא וית כל תרבא די על גנא:

(י) ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הפסלים ואת היתרת על הכבד על הפלית יסירנה: (י) ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הפסלים ואת היתרת על הכבד על הפלית יסירנה: (י) וית תרתין פלון וית תרבא די עליהו די על גסטיא וית חצרא דעל כבדא על פליתא יעדנה:

(יא) והקטירו הפהן המזבחה לחם אשה ליהוה: (יא) והקטירו הפהן המזבחה לחם אשה ליהוה: (יא) ויסקניה פהנא למדבחה לחם קרבנא קדם יי:

(יב) ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: (יב) ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: (יב) ואם מן בני עזיא קרבניה ויקרבניה קדם יי:

(יג) וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: (יג) וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: (יג) ויסמוך ית ידיה על רישיה ויפוס יתיה קדם משכו זמנא ויזרקו בני אהרן ית דמיה על מדבחה סחור סחור:

(יד) והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: (יד) והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: (יד) ויקרב מניה קרבניה קרבנא קדם יי ית תרבא דחפי ית גנא וית כל תרבא די על גנא:

(טו) ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הפסלים ואת היתרת על הכבד על הפלית יסירנה: (טו) ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר על הפסלים ואת היתרת על הכבד על הפלית יסירנה: (טו) וית תרתין פלון וית תרבא די עליהו די על גסטיא וית חצרא די על כבדא על פליתא יעדנה:

חק לישראל – פרשת ויקרא ליל שישי

(טז) וְהִקְטִירֶם הַפֶּהֶן הַמְזֻבָּחָה לְחֶם אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ כָּל חֶלֶב לַיהוָה: (טז)
וְהִקְטִירֶם הַפֶּהֶן הַמְזֻבָּחָה לְחֶם אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ כָּל חֶלֶב לַיהוָה: (טז) וַיִּסְקְנוּ פָּהֶנָּא לְמִדְבַּחָה
לְחֶם קֶרְבָּנָא לְאַתְקַבְּלָא בְרַעְיוֹא כָּל תְּרַבָּא קָדָם יי:

(יז) חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל חֶלֶב וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ: (יז)
חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל חֶלֶב וְכָל דָּם לֹא תֹאכְלוּ: (יז) קָדָם עֲלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּכָל מוֹתְבְּנִיכוֹן כָּל תְּרַבָּא וְכָל דָּמָא לֹא תִיכְלוּ:

ד (א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (א) וּמִלִּיל יי עם
מֹשֶׁה לְמִימְרָ:

(ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ בִּי תַחֲטָא בְּשִׁגְגָה מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר
לֹא תַעֲשִׂינָה וְעֵשְׂתָה מֵאֲחַת מֵהֵנָּה: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ בִּי תַחֲטָא
בְּשִׁגְגָה מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָה וְעֵשְׂתָה מֵאֲחַת מֵהֵנָּה: (ב) מִלִּיל עם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמִימְרָ אֲנִשׁ אַרְי יָחֹב בְּשִׁלּוֹ מִכָּל פְּקוּדֵיָא דְיִי דִּי לֹא כְּשִׁרְיִן לְאַתְעֵבְרָא וַיַּעֲבֵד מִן חַד מִנְהוֹן:

רש"י

שהתבואה לחה ומלחה בקשין שלה ועל כן
נקראים המלילות כרמל וכן (מלכים 7) כרמל
בכלונו:

(א) שלמים – שמטילים שלום בעולם ד"ר
שלמים שיש בהם שלום למזבח ולכהנים
ולבעלים (ת"כ): ואת כל החלב וגו' – להביא
חלב שעל הקבה דברי רבי ישמעאל רבי
עקיבא אומר להביא חלב שעל הדקין (חולין
מט):

(ד) הכסלים – פלנקי"ן בלע"ז שהחלב שעל
הכליות כשהזהמה חיה הוא בגובה הכסלים
והם מלמטה וזהו החלב שתחת המתנים
שקורין בלע"ז לונבילו"ש לובן הגרואה למעלה
בגובה הכסלים וכתחתיתו הצפר חופהו:
היוותרת – הוא דופן המסך שקורין איברי"ש
ובלשון ארמי חררא לכבדא: על הכבד –
שיטול מן הכבד עמה מעט ובמקום אחר
הוא או' ואת היוותרת מן הכבד: על הכבד על
הכליות – לבד מן הכבד ולבד מן הכליות
יסירנה לזו:

(ה) על העולה – מלבד העולה למדנו
שתקדים עולת תמיד לכל קרבן על המערכה:
(ז) אם כשב – לפי שיש באימורי הכשב מה
שאין באימורי העז שהכשב אליתו קריבה לכך
נחלקו לשתי פרשיות:

(יא) וכל דבש – כל מחיקת פרי קרוי דבש:

(יב) קרבן ראשית תקריבו – מה יש לך
להביא מן השאור ומן הדבש קרבן ראשית
שתי הלחם של עזרת הבאים מן השאור
שנאמר (לקמן כג) חמץ תאפינה ובכורים מן
הדבש כמו בכורי תאנים ותמרים:

(יג) מלח ברית – שהברית כרותה למלח
מששת ימי בראשית שהובטחו המים
התחתונים ליקרב במזבח במלח וניסוך המים
בחו: על כל קרבןך – על עולת בהמה ועוף
ואימורי כל הקדשים כולן:

(יד) ואם תקריב – הרי אם משמש בלשון כי
שהרי אין זה ראשית שהרי במנחת העומר
הכתוב מדבר שהיא חובה וכן (במדבר לו)
ואם יהיה היוכל וגו': מנחת בכורים –
במנחת העומר הכתוב מדבר (ת"כ) שהיא
באה אביב בשעת זישול התבואה ומן
השעורים היא באה נא' כאן אביב ונא' להלן
כי השעורה אביב (שמות ט): קלוי באש –
שמיבשין אותו על האור באביב של קלחים
[פירש"י במנחות שם הכלי של מוכרי קליות]
שאלולי כן אינה נטחנת בריחים לפי שהיא
לחה: גרש כרמל – גרוסה בעודה לחה: גרש
– לשון שבירה וטחינה גרוסה בריחים של
גרוסות כמו (איכה ג) ויגרס בחאץ וכן גרסה
נפשי (תהלים קיט) כרמל. נה בעוד הכר מלא

חק לישראל – פרשת ויקרא ליל שישי

(יז) חקת עולם – יפה מפורק בת"כ כל הפסוק הזה:
 (ז) מכל מלות ה' – פי' רבותינו אין חטאת באה אלא על דבר שזדונו לאו וכרת וסגרתו חטאת (כריתות כג): מאחת מהנה – ממקצת אחת מהן כגון הכותב בשבת שם משמעון נח מנחור דן מדניאל:

(ח) וזרקו – שתי מתנות שהן ד' וע"י הכלי הוא זורק ואינו נותן באלכבע אלא בחטאת:
 (ט) חלבו – המובחר שבו ומהו זה האליה תמימה: לעמת העלה – למעלה מן הכליות היועלות:
 (י) לחם אשה לה' – לחמו של אש לשם גבוה: לחם – לשון מאכל וכן נשחיתה עץ בלחמו (ירמיה יא). עבד לחם רב (דניאל ה). לשחוק עושים לחם (קהלת י):

לע"נ

זאב חיים בן שרה, משה דוד בן סולטנה סוזן מלכה, גד גבריאל בן סוזן, סולטנה סוזן מלכה בת שמחה, דניאלה פורטונה בת רחל, צדיקה בת שרה ז"ל.